

Godātie lasītāji,

Ar patīkamu pārsteigumu mēs esam vērojuši plašo sabiedrības interesi, kādu izraisīja mūsu 1997. gadā publicētā “Ārlietu ministrijas rokasgrāmata” un vēstnieces Aijas Odiņas grāmata “Protokols”, kuras patiesībā bija domātas kā instrukciju krājums ar ārlietām saistītiem valsts darbiniekiem. Līdzīgi kā tas ir daudzās Rietumu valstīs, esam nolēmuši uzsākt regulāru “Ārlietu ministrijas gadagrāmatas” publicēšanu, lai pastāvīgi informētu Jūs par gada laikā paveikto.

Pagājušais 1998. gads patiesi ir bijis nozīmīgs mūsu ārpolitikā, bagāts ar īpašu notikumu blīvumu. Sasniegtais bijis loģisks iepriekšējos gados iesāktā turpinājums. Ārlietas nav īso distanču skrējieni, lai gan bieži vien ir vajadzīga momentāna reakcija uz pasaulē notiekošo. Ārpolitikā dominē garās distances un pat maratons, jo panākumus var gūt tikai secīga un konsekventa virzīšanās pretim nospraustajam mērķim. To labi ilustrē Latvijas virzīšanās uz Eiropas Savienību (ES). Tā sākās 1993. gadā, uzsākot darbu pie Latvijas un Eiropas Savienības līguma par asociācijas izveidošanu. Līgums tika noslēgts 1995. gada 12. jūnijā un tas stājās spēkā 1998. gada 1. februārī. Tādējādi mērķtiecīgas un konsekventas Ārlietu ministrijas darbības rezultātā tika sasniegta kvalitatīvi jauna politiskā dialoga forma starp Latviju un Eiropas Savienību. Tagad šī asociācija kļuvusi par neatņemamu mūsu valsts attīstības sastāvdaļu, ieejot XXI gadsimtā.

Varu labi iedomāties, ka varbūt mūsu lasītājam ir nepietiekami tikai dzirdēt daudzinām Latvijas ārpolitikas koncepcijā formulētās prioritātes - integrācija ES un NATO, labas kaimiņattiecības ar Krieviju, Baltijas valstu iekšējā integrācija, kā arī īpašā sadarbība ar Ziemeļvalstīm, Vāciju un ASV. Tas ir kā diplomāta skaitāmpantiņš, aiz kura paliek apslēpta būtība - kādēļ mums tas ir vajadzīgs, ko no tā gūst pati Latvija un Latvijas tauta, kura sāk jau pagurt no sarežģītā, bet tik nepieciešamā pašreformēšanās procesa. Vai tad tas vispār *ir* tik ļoti nepieciešams - steidzināt šo procesu? Jā, pavisam noteikti. Latvijas valsts un tās sabiedrības resursi ir ierobežoti, lai mēs vieni paši sekmīgi varētu nepieciešamo pārveidošanos netraucēti nodrošināt. Atgūt 50 gados nokavēto nav viegli. To sekmīgi var paveikt tikai ņemot vērā to valstu pieredzi, kuras attīstījušās demokrātijas apstākļos, kuras šajos 50 gados kļuvušas turīgas un drošas, kuras gatavas dāsni dalīties ar mums savā pieredzē un sniegt arī finansiālu palīdzību.

Mūsu ārpolitikas prioritātes ved tieši pie Latvijai nepieciešamo resursu palielināšanas. Kādi ir šie resursi? Izglītības, informācijas, finansu, ekonomiskie, politiskie, drošības, militārie un citi. Tie visi ir resursi, kuri nepieciešami mūsu sabiedrībai un valstij. Mūsdienų pasaulē to arvien vairāk sniedz valsts dalība dažādās starptautiskajās organizācijās. Mēs vienmēr esam uzskatījuši, ka Latvijai nepieciešams piedalīties dažāda līmeņa un mēroga starptautiskajās organizācijās, sākot ar reģionālajām un beidzot ar globālajām organizācijām. Šajā gadagrāmatā Jūs koncentrētā veidā izlasīsiet par to, kā Latvija gatavojas un panāca sev labvēlīga lēmuma pieņemšanu ES galotņu konferencē Vīnē par iespējamo sarunu uzsākšanu. Atgādināsim par NATO galotņu tikšanās Vašingtonā lēmumu sagatavošanas procesu, NATO ģenerālsēkretāra Havjera Solanas vizīti Latvijā un visu laiku lielāko ārpolitisko pasākumu

Latvijā - Baltijas jūras valstu premjerministru tikšanos Rīgā, kā arī par daudziem citiem Latvijai svarīgiem lēmumiem, sarunām un to rezultātiem, jaunu vēstniecību un jaunu starptautisko sakaru dibināšanu. Visas šīs norises Latvijai ir ļoti svarīgas un satīklo mūs ar starptautisko sabiedrību, dodot stabilitātes un drošības izjūtu, dodot iespēju ietekmēt ārpolitiskās norises Eiropā un pasaulē, stiprinot mūsu valsts nozīmi un veicinot mūsu ekonomikas attīstību.

Jaunajā gadu tūkstoši Latvija ieiet kā Pasaules tirdzniecības organizācijas dalībvalsts, kas noslēgusi brīvās tirdzniecības līgumus, līgumus par ieguldījumu veicināšanu, kā arī līgumus par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu ar lielāko daļu šīs organizācijas dalībvalstu. Tas padara Latviju par līdzvērtīgu tirdzniecības partneri 134 valstīm un atvieglo ārvalstu investīciju piesaisti Latvijai nozīmīgām tautsaimniecības jomām. Latvija atbalsta liberālu tirdzniecības un investīciju klimatu, kas nodrošina gan Latvijas, gan ārvalstu uzņēmēju sadarbību uz līdzvērtīgiem pamatiem. Latvija jau sasniegusi un pārņēmusi vairāk nekā 300 ES kvalitātes atbilstības tehniskos standartus. Latvija ir arī pirmā no t.s. otrās grupas valstīm, kas uzaicināta uz sarunām par ES atbilstības nodrošināšanas līgumu.

Iekļaušanās starptautiskajā apritē ir arī veicinājusi savstarpēji līdzvērtīgas sadarbības veidošanos ar Krieviju un citām NVS valstīm, kas austrumos no Latvijas veido atšķirīgas orientācijas reģionālās sadarbības formas. Ar Neatkarīgo Valstu Savienību Latvija savas attiecības veido uz savstarpējā izdevīguma pamata. Tiem, kurus interesē skaitļi un kaimiņvalsts Krievijas pašreizējās nestabilās situācijas ietekme uz Latvijas ekonomiku, varu pateikt: esiet droši par nākotni. Līdz 60% ir pieaudzis ES tirgus īpatsvars, un šobrīd Vācija ir kļuvusi par Latvijas lielāko tirdzniecības partneri, bet attiecībās ar Krieviju vērojamas pozitīvas tendences Kopā ar citām valstīm mēs turpināsim palielināt Latvijas ietekmi pasaulē, vairojot Latvijas iedzīvotāju sadarbības iespējas ar starptautisko sabiedrību, veicināt brīvas ceļošanas iespējas.

1998. gads sākās ar ļoti nozīmīgu notikumu - 16. janvārī tika parakstīta ASV - Baltijas harta, kas iedibināja īpašas attiecības starp Latviju un pasaules varenāko valsti - ASV. Savukārt 1998. gads beidzās ar izcilu notikumu, kuru gatavojām piecus gadus. Šengenas valstis pieņēma lēmumu par bezvīzu režīma ieviešanu ar Latviju. Tas bija ļoti priecīgs notikums, jo tagad mūsu ļaudis, šķērsojot bez vīzām daudzu valstu robežas, jūtas kā brīvās pasaules brīvi pilsoņi. Tieši tas ir Latvijas ārpolitikas galvenais mērķis: lai Latvijas iedzīvotāji justos brīvi, būtu pārtikuši un drošībā, kā arī būtu lepni par savu valsti.

Dr. Valdis Birkavs
ārlietu ministrs

ĀRLIETU MINISTRIJAS JURIDISKAIS STATUSS UN STRUKTŪRA

Ārlietu ministrija ir valsts pārvaldes iestāde, kas īsteno Latvijas Saeimas izstrādāto un apstiprināto ārpolitiku, piedalās Latvijas ārējās ekonomiskās politikas veidošanā. Tās uzdevums ir ar politiskiem un diplomātiskiem līdzekļiem nodrošināt Latvijas ārpolitikas koncepcijas īstenošanu, lai radītu maksimāli labvēlīgus apstākļus Latvijas starptautiskajai drošībai un iekšpolitiskajai stabilitātei, kā arī veicinātu Latvijas iekļaušanos starptautiskajā apritē.

Ministrija savas kompetences ietvaros veic šādas funkcijas:

- analizē ārvalstu iekšējo un ārējo politiku un sniedz Ministru kabinetam informāciju un priekšlikumus starpvalstu attiecību attīstības jautājumos;
- sagatavo starptautisko līgumu projektus, likumprojektus un citus normatīvo un tiesību aktu projektus;
- sniedz atzinumus par iepriekš minētajiem normatīvo un tiesību aktu projektiem, kā arī konsultē valsts institūcijas starptautisko publisko tiesību jautājumos;
- izlemj jautājumus, kas saistīti ar Latvijas diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību atvēršanu ārvalstīs;
- organizē ārvalstu delegāciju oficiālās vizītes Latvijā;
- organizē Valsts prezidenta, Saeimas priekšsēdētāja, Ministru prezidenta vai ārlietu ministra oficiālās vizītes ārvalstīs sadarbībā ar attiecīgajām ārvalstu institūcijām;
- veic konsulārās funkcijas Latvijas Republikā un ārvalstīs saskaņā ar Latvijas Republikas Konsulāro reglamentu un citiem tiesību aktiem;
- nodrošina ministrijas un Latvijas diplomātisko pārstāvniecību budžeta līdzekļu efektīvu un ekonomisku izmantošanu atbilstoši paredzētajiem mērķiem.

Ministriju politiski vada ārlietu ministrs.

Ministrijas parlamentārais sekretārs nodrošina ministrijas saikni ar Saeimu, tās komisijām un frakcijām, pārstāv ārlietu ministra politisko viedokli un ir atbildīgs par ministrijas sagatavoto likumprojektu virzību Saeimā.

Ministrijas darbu vada valsts sekretārs. Valsts sekretārs ir ierēdnis un diplomāts, un viņš nodrošina ministrijas darba nepārtrauktību, ja mainās ministrijas vadība.

Ministrijas pakļautībā ir:

- vēstniecības ASV, Austrijā, Baltkrievijā, Beļģijā, Čehijā, Dānijā, Francijā, Grieķijā, Igaunijā, Itālijā, Izraēlā, Kanādā, Krievijā, Ķīnā, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē, Lietuvā, Nīderlandē, Norvēģijā, Polijā, Portugālē, Somijā, Spānijā, Ukrainā, Uzbekistānā, Vācijā, Zviedrijā;
- pārstāvniecības ANO (Ņujorkā un Ženēvā), EDSO, Eiropas Padomē, Eiropas Savienībā;
- ģenerālkonsulāts Sankt-Pēterburgā;

- konsulāti Pleskavā, Vitebskā.

Ministrijas pārziņā ir VAS “Diplomātiskā servisa aģentūra”, kuras uzdevumos ietilpst valsts nekustamo īpašumu kopuma formēšana ar nolūku nodot to lietošanā Ārlietu ministrijas vajadzībām. Aģentūra, sadarbībā ar ministriju, veido Latvijas vēstniecību un konsulātu attīstības plānus, kas saistīti ar nekustamā īpašuma iegādi un apsaimniekošanu. Tā sniedz juridiskas un finansiālas konsultācijas ārvalstu diplomātiskajām misijām un starptautiskajām organizācijām nekustamo īpašumu nomas, pirkšanas – pārdošanas un būvniecības jautājumos. “Diplomātiskā servisa aģentūra” nodrošina būvekspertīzi, būvuzraudzību un būvprojektu vadīšanu Ārlietu ministrijas objektos Latvijā un ārzemēs.

GALVENIE UZDEVUMI UN PRIORITĀTES

Latvijas Ārlietu ministrijas galvenie uzdevumi vispārīgā veidā ir noteikti Diplomātiskā un konsulārā dienesta likumā:

- nodrošināt Latvijas iedzīvotāju - pilsoņu un nepilsoņu, kā arī juridisko personu interešu aizsardzību ārvalstīs;
- informēt ārvalstu institūcijas un pilsoņus par Latviju;
- koordinēt Latvijas valsts iestāžu starptautiskos sakarus;
- nodrošināt Latvijas valsts institūcijas un sabiedrību ar ārvalstīs legālā veidā iegūtu informāciju;
- veikt konsulārās funkcijas.

No minētā izriet, ka Latvijas vēstniecībām, ģenerālkonsulātiem un konsulātiem ir jāveic sekojošas vispārīgas funkcijas:

- pārstāvēt Latvijas valdību akreditācijas valstī¹;
- aizstāvēt Latvijas valsts un Latvijas fizisko un juridisko personu likumīgās intereses akreditācijas valstī;
- uzturēt kontaktus ar akreditācijas valstī esošajām starptautiskajām organizācijām un trešo valstu pārstāvniecībām;
- informēt Latvijas valdību par akreditācijas valsts politisko, ekonomisko, sociālo un kultūras attīstību, kā arī par šīs valsts attiecībām ar citām valstīm;
- izplatīt akreditācijas valstī informāciju par Latviju, tās ekonomisko un kultūras potenciālu;
- veicināt Latvijas eksportu, piesaistīt investīcijas no akreditācijas valsts.

Otrs būtisks Latvijas ārpolitiku reglamentējošs dokuments ir Saeimas apstiprinātie "Latvijas ārpolitikas virzieni līdz 2005. gadam". Tajā ir teikts, ka Latvijas Republikas ārpolitikas galvenais uzdevums ir valsts neatkarības nostiprināšana un tās neatgriezeniskuma nodrošināšana. Tas ir sasniedzams, integrējoties Eiropas drošības, politiskajās un

¹ par akreditācijas valsti sauc to valsti, kurā vēstniekam ir uzticēts pārstāvēt Latvijas intereses. Praksē viens vēstnieks var būt akreditēts vairākās valstīs. Piemēram, Latvijas vēstnieks Ukrainā ir akreditēts arī Moldovā un Rumānijā.

ekonomiskajās struktūrās, piedaloties Eiropas politikas veidošanā, kontinenta stabilitātes un drošības veicināšanā, kā arī aktīvi iesaistoties pasaules politiskajos procesos.

Ārpolitikas koncepcija nosaka arī Latvijas ārpolitikas galvenos virzienus:

I. Integrācija Eiropas, transatlantiskajās un citās starptautiskajās struktūrās, kas sevī ietver sekojošus uzdevumus:

1. Iestāšanās Eiropas Savienībā.
2. Iekļaušanās Eiropas un transatlantiskajās drošības struktūrās.
3. Darbība starptautiskajās un reģionālajās organizācijās.

II. Baltijas valstu sadarbības padziļināšana.

III. Divpusējās attiecības reģionālās sadarbības ietvaros, kas tiek realizētas sekojošos galvenajos virzienos:

1. Eiropas valstis.
2. Krievija un citas NVS valstis.
3. Ziemeļamerika.
4. Pārējie reģioni.

IV. Saimnieciskās dimensijas tālāka padziļināšana.

V. Programmu "Latvija Pasaulē" un "Latvijas diaspora" izstrādāšana un īstenošana.

DARBĪBAS REZULTĀTI UN TO IZVĒRTĒJUMS

Aizvadītajā gadā Ārlietu ministrijas darbība koncentrējās sekojošos virzienos:

Integrācija Eiropas Savienībā

1997. gada decembrī Luksemburgā ES Padome nolēma iekļaut Latviju ES paplašināšanās procesā. Pēc Luksemburgas Latvijas Republikas diplomātiskais dienests izstrādāja savu ārpolitiskās darbības plānu, kas visa gada garumā tika mērķtiecīgi un aktīvi īstenots. Ārlietu ministrija efektīvi ir izmantojusi visas tās rīcībā esošās ārpolitiskās darbības formas - pastiprināto pirmsiestāšanās stratēģiju, sadarbību Eiropas līguma ietvaros, likumdošanas saskaņošanas procesu, individuālo dialogu ar Eiropas Komisiju un atsevišķām ES dalībvalstīm.

Daudz uzmanības tika pievērsts starptautiskās sabiedrības informēšanai par valsts iekšpolitiskajiem sasniegumiem, sniedzot paveiktā darba un centienu atbilstošu skaidrojumu, tādējādi nodrošinot ES institūciju un dalībvalstu aktīvu atbalstu.

Latvija aktīvi izmantoja Asociācijas līguma ar Eiropas Savienību (Eiropas līguma), kurš stājās spēkā 1998. gada 1. februārī, iespējas. 1998. gada 16. februārī notika pirmā ES - Latvijas Asociācijas padomes sēde, kurā Latvijas delegāciju vadīja ārlietu ministrs Valdis Birkavs. Par svarīgu ir jāatzīst Latvijas piedalīšanās Briselē notikušajā ES dalībvalstu un asociēto valstu ārlietu ministru sanāsmē 30. martā, kad oficiāli tika uzsākts iestāšanās sarunu process ar visām Centrālās un Austrumeiropas kandidātvalstīm. Tās laikā Eiropas Komisija oficiāli iesniedza Latvijai dokumentu "Pievienošanās partnerība". Veiksmīga bija arī pirmā Latvijas Asociācijas komitejas sanāksme, kura notika 28. maijā Briselē, kur Latvijas pārstāvji no ES puses saņēma labu sasniegtā progresa vērtējumu.

Vasara bija intensīva darba laiks Ārlietu ministrijai, jo tās vadībā tika izstrādāts pirmais Latvijas nacionālais progresa ziņojums ES pievienošanās kritēriju izpildē. Ziņojums oficiāli tika iesniegts Eiropas Komisijā 30. augustā. Jāatzīmē, ka Komisija, gatavojot savu kārtējo ziņojumu, lielā mērā par pamatu ņēma Latvijas sagatavoto informāciju. Ārlietu ministrijas vadībā notika intensīvas konsultācijas Eiropas Komisijā septembrī, lai sniegtu papildinformāciju par Latvijas jaunākajām aktivitātēm laikā pirms Komisijas ziņojuma publicēšanas 1998. gada novembrī. Komisija savā ziņojumā 4. novembrī augstu novērtēja Latvijas attīstību, ierindojojot to kandidātvalstu līderpozīcijās.

Pēc Komisijas kārtējā ziņojuma saņemšanas 1998. gada novembrī, Ārlietu ministrija sadarbībā ar nozaru ministrijām, Eiropas integrācijas biroju, Valsts pārvaldes reformu biroju, Latvijas Banku, Privatizācijas aģentūru, Latvijas Attīstības aģentūru veica Eiropas Komisijas progresa ziņojuma analīzi. Tika izstrādāts Valdības rīcības plāns Eiropas Komisijas progresa ziņojumā minēto trūkumu novēršanai.

Latvijas ES integrācijas politikas sekmīgai īstenošanai pagājušā gada laikā ļoti intensīva bija Latvijas sadarbība ar ES dalībvalstīm. Daudz enerģijas tika veltīts, lai panāktu Latvijai labvēlīga lēmuma par sarunu uzsākšanu pieņemšanu ES galotņu konferencē Vīnē, kas notika 1998. gada decembrī. Visaktīvākās attiecības ar ES dalībvalstīm bija laikā no Komisijas ziņojuma publicēšanas līdz ES galotņu konferencei Vīnē. Tika organizētas augsta

līmeņa vizītes. Septembra beigās notika Valsts prezidenta Gunta Ulmaņa vizīte Eiropas Komisijā, kuras ietvaros prezidents tikās ar Eiropas Komisijas prezidentu Žaku Santēru un ārlietu komisāru Hansu van den Bruku. Svarīga nozīme bija ārlietu ministra Valda Birkava divpusējām sarunām ar Eiropas Savienības valstu ārlietu ministriem EDSO sanāksmes laikā 2. - 3. decembrī Oslo un Eiroatlantiskās padomes ārlietu ministru sanāksmē 8. decembrī Briselē. Noslēgumā, lai arī Latvija nesaņēma tiešu uzaicinājumu uzsākt iestāšanās sarunas, aktīvās Latvijas Republikas ārpolitikas rezultātā tika pieņemti mūsu valstij labvēlīgi lēmumi. Latvijai tika dotas reālas cerības uzsākt sarunas jau 1999. gadā, ja iesāktais reformu process turpināsies.

Ārlietu ministrijas vadībā Latvija piedalījās arī nacionālās likumdošanas atbilstības ES prasībām izvērtēšanas sanāksmēs Eiropas Komisijā, kuras sākās 1998.gada aprīlī un turpinājās līdz pat gada beigām.

Aizvadītajā gadā turpinājās potenciālo delegācijas locekļu atlase sarunām un padziļināta apmācība ES politikas jomās. Ir notikuši semināri ierēdņiem ES politikas un sarunu vešanas jautājumos.

Ārlietu ministrija ir pastāvīgi analizējusi citu kandidātvalstu pieredzi iestāšanās sarunu sagatavošanā un sarunu vešanas procesā. Ir notikušas konsultācijas ar Norvēģijas Ārlietu ministrijas pārstāvjiem, Dānijas, Lielbritānijas un Zviedrijas ekspertiem.

Visefektīvākā Latvijas ārpolitisko interešu realizācija ir iespējama tikai tajās valstīs, kur ir nodrošināta Latvijas diplomātu pastāvīga klātbūtne. Tādēļ bija ieplānots atvērt diplomātiskās pārstāvniecības visās Eiropas Savienības valstīs. Finansiālu ierobežojumu dēļ to varēja realizēt tikai daļēji - tika atvērtas diplomātiskās pārstāvniecības Nīderlandē, Portugālē un Grieķijā. Neuzsāka darbu Latvijas pārstāvniecība Īrijā, jo budžetā tam netika atvēlēta nauda.

Latvijai Eiropas Savienības politikas kontekstā vienmēr svarīga ir bijusi pasaules un Latvijas sabiedrības informēšana par mūsu valsts sasniegumiem ekonomiskajā un politiskajā sfērā. Eiropas Savienības nodaļa regulāri sniedza informāciju Latvijas preseī par aktuāliem notikumiem ES kontekstā. Šiem jautājumiem atvēlēta būtiska vieta arī Ārlietu ministrijas interneta "mājas lapā".

Ar aktīvu Ārlietu ministrijas līdzdalību tika sagatavoti materiāli publicēšanai ietekmīgā Britu laikraksta "The Financial Times" Latvijai veltītajā speciālpielikumā. Gada otrajā pusē pēc Ārlietu ministrijas uzaicinājuma Latviju apmeklēja 18 žurnālisti, kas pārstāvēja 16 dažādus Itālijas, Spānijas, Lielbritānijas, Austrijas un Vācijas preses izdevumus.

Integrācija Ziemeļatlantijas aliansē (NATO)

NATO ir kolektīvās drošības un aizsardzības organizācija, kas veido Latvijas un Eiropas drošības neatņemamu sastāvdaļu.

Lai sekmīgi īstenotu Latvijas sagatavošanos dalībai NATO, 1998. gada svarīgākais uzdevums bija aktīvā dialogā ar NATO un tās dalībvalstīm sekmēt Latvijai labvēlīgu Vašingtonas galotņu tikšanās lēmumu sagatavošanu.

1998. gadā tika turpināts regulārais Latvijas Individuālais dialogs ar NATO, kas norisinājās četrās sesijās - 29. janvārī NATO Sekretariāta līmenī, 6. maijā NATO Padomes

līmenī ar ārlietu ministra piedalīšanos, 15. oktobrī NATO Padomes līmenī ar Valsts prezidenta piedalīšanos un 23. novembrī - NATO Sekretariāta līmenī.

Lai nodrošinātu efektīvu sadarbību ar NATO augstākajā līmenī, pagājušā gada 22. aprīlī Latvijas vēstnieks NATO Imants Lieģis iesniedza NATO Padomei akreditācijas rakstu, un tika izveidota pilnvērtīga Latvijas pārstāvniecība NATO.

NATO ģenerāļsekretāra Havjera Solanas vizīte Latvijā 1998.gadā 19. jūnijā bija sekmīgas sadarbības apliecinājums. Tās laikā notika tikšanās ar Ministru prezidentu, Valsts prezidentu un aizsardzības un ārlietu ministriem. H. Solana tika iepazīstināts ar 16. jūnijā valdības pieņemto Memorandu integrācijai Eiropas un transatlantiskajās drošības struktūrās, kas paredzēja aizsardzības budžeta palielinājumu 1999. gadam līdz 1% no IKP un uzstādīja mērķi sasniegt 2% no IKP nākamajos piecos gados.

Sadarbojoties Ārlietu un Aizsardzības ministrijām, 1998. gada rudenī tika izstrādāts Latvijas plāns Integrācijai NATO. 13. oktobrī Ministru kabinets izveidoja Latvijas Integrācijas NATO Padomi Ministru prezidenta vadībā. 14. oktobrī Padome apstiprināja Latvijas plānu Integrācijai NATO, un vizītes laikā NATO Valsts prezidents Guntis Ulmanis to iesniedza NATO Galvenajā mītnē.

Latvijas pārstāvniecība NATO turpināja aktīvu darbu EAPC (Eiroatlantiskās sadarbības padome) sadarbības ietvaros, piedaloties ikmēneša vēstnieku sanāksmēs, dažādās komitejās un darba grupās.

1998. gada laikā nostiprinājusies Latvijas sadarbība ar NATO Partnerattiecības mieram (PfP) programmas ietvaros. Latvijas pārstāvji piedalījušies vairāk nekā 200 programmas pasākumos, tai skaitā deviņās PfP militārajās mācībās un astoņās mācībās PfP garā. Piedalīšanās PfP ļauj Latvijas Nacionālajiem Bruņotajiem Spēkiem sasniegt savietojamības spējas ar NATO, kas nepieciešamas kopīgu operāciju veikšanai. Latvijas Nacionālie Bruņotie Spēki turpināja piedalīšanos NATO vadītajā Starptautisko stabilizācijas spēku (SFOR) operācijā Bosnijā-Hercegovinā.. Latvijas pārstāvji iesaistījās arī Eiropas Drošības un Sadarbības organizācijas (EDSO) Verifikācijas misijā Kosovā.

Publikācijas ārvalstu presē, piemēram, Amerikas Ārpolitikas Nacionālās komitejas izdevumā "American Foreign Policy Interests" 1998.gada decembra numurā publicētais ārlietu ministra Valda Birkava raksts "Countdown to the Washington Summit of NATO: A Perspective From Latvia" palīdzēja veidot NATO valstīs izpratni par Latvijas drošības politikas mērķiem.

Sadarbība ar Baltijas un Ziemeļvalstīm

Runājot par sadarbību reģionā, Ārlietu ministrija uzsver ne tikai to valstu iesaisti, kas atrodas visapkārt Baltijas jūrai, bet arī plašāk - Latvija augstu novērtē vispusīgos sadarbības veidus un iniciatīvas, kas ietver ekonomisko, sociālo, vides, iekšlietu un tieslietu jomas, kā arī sadarbību citos reģiona valstīs interesējošos virzienos.

Savstarpēji papildinoši ir kopējie centieni reģionā - Baltijas Jūras Valstu Padome (BJVP), Ziemeļvalstu un Baltijas valstu sadarbība (5+3), Baltijas valstu sadarbība, Arktikas Padome, Barenca jūras valstu sadarbība, Ziemeļu dimensija, ASV Ziemeļaustrumu iniciatīva, kā arī valstu divpusējā sadarbība.

Ziemeļvalstu un Baltijas valstu sadarbības attīstību Ārlietu ministrija vērtē (5+3 ietvaros) kā loģisku un nepieciešamu. Mūsu valstis vieno kopēji uzskati par reģionālās attīstības virzību - par reģionu kā kopējo Eiropas un transatlantisko procesu neatņemamu sastāvdaļu. Latvija ir ieinteresēta šo sadarbību padziļināt, pilnveidojot to no formulas "5+3" uz astoņu valstu sadarbību.

Baltijas un Ziemeļvalstu sadarbība ir būtiska arī tādēļ, ka šis ir sadarbības virziens, kurā Baltijas valstis var dot savu ieguldījumu un ietekmēt reģiona attīstību saskaņā ar globālajiem procesiem.

"5+3" sadarbības ietvaros notiek dažādu līmeņu tikšanās, ir regulārs politiskais dialogs premjerministru līmenī. Par tradicionālu ir kļuvusi Ziemeļvalstu sadarbības ministru un Baltijas valstu ārlietu ministru tikšanās, kuru laikā, galvenokārt, tiek apspriesta sadarbība starp Ziemeļu Ministru padomi un Baltijas Ministru padomi. Ziemeļu Ministru padomes (ZMP) sadarbībai ar Baltijas valstīm Darbības programmas Ziemeļvalstu tuvajiem reģioniem (Working Programme for the Areas Adjacent to the Nordic Region) ietvaros ir sava vieta reģionālajā sadarbībā kopumā.

1998. gada 27. februārī Gēteborgā notika Baltijas valstu ārlietu ministru un Ziemeļvalstu Sadarbības ministru tikšanās. 1998. gada 25. un 26. augustā Vesterosā (Zviedrija) - ārlietu ministru tikšanās. 1998. gada 9. novembrī Oslo - Baltijas valstu un Ziemeļvalstu premjerministru tikšanās.

"5+3" sadarbības ietvaros notiek arī dažādu nozaru ministru tikšanās (aktīvākās ir kultūras, vides aizsardzības, labklājības un aizsardzības nozaru ministrijas). Nozīmīgas "5+3" sadarbības ietvaros ir regulārās tikšanās Ārlietu ministrijas politisko direktoru līmenī.

No 1998. gada vizītēm kā būtiskas vēl ir jāmin Latvijas ārlietu ministra Valda Birkava oficiālā vizīte Dānijā, kas norisinājās no 1998. gada 30. aprīļa līdz 1. maijam. Vizītes laikā notika politiskās sarunas ar Dānijas ārlietu ministru Nilsu Helvegu Petersenu, tikšanās Dānijas parlamentā (Folketingā). Politiskajās sarunās tika pārrunāti Latvijas integrācija ES un Dānijas politiskais un praktiskais atbalsts, drošības jautājumi, sadarbība Baltijas jūras reģionā, Latvijas -Krievijas attiecības, Latvijas iekšpolitiskā situācija, kā arī lūgts Dānijas atbalsts Latvijas uzņemšanai Pasaules tirdzniecības organizācijā (PTO). Privātā audiencē Valdi Birkavu pieņēma Dānijas karaliene Margrēte II.

Nozīmīga bija Islandes Republikas prezidenta Olafura Ragnara Grimsona valsts vizīte Latvijas Republikā, kas norisinājās no 11. līdz 13. jūnijam. Tā bija pirmā Islandes prezidenta valsts vizīte Latvijā, kas norādīja uz Latvijas (Baltijas valstu) prioritāro vietu Islandes ārpolitikā, jo jaunais Islandes prezidents pēc stāšanās amatā uzreiz pēc Ziemeļvalstīm valsts vizītē devās uz Baltijas valstīm. Vizītes laikā notika Valsts prezidentu un ārlietu ministru sarunas, tikšanās ar Latvijas Republikas Ministru prezidentu un Rīgas Domes priekšsēdētāju. Islandes ārlietu ministrs Haldors Asgrimsons uzstājās ar priekšlasījumu Latvijas Universitātē "Eiropas drošība un NATO paplašināšanās". Tika apmeklēti Islandes uzņēmumi Latvijā - *Bykolat* un *MGH/Eimskip*. Tika pārrunāti ES un drošības jautājumi, sadarbība reģionā un divpusējās sadarbības jautājumi.

Baltijas valstu sadarbība

Pēdējos gados trīspusējā Baltijas valstu sadarbība ir kvalitatīvi augusi. Tā ir orientēta

uz pragmatisku mērķu īstenošanu. Ārlietu ministrija to redz kā objektīvu procesu, kura pamatā ir valstu līdzīgā attīstība un kopējais mūsu ārpolitikas prioritātēs.

Ir izveidotas un nostiprinājušās Baltijas sadarbības institūcijas - Baltijas Asambleja un Baltijas Ministru Padome, kas lielā mērā veidotas pēc Ziemeļvalstu sadarbības parauga.

Par prioritāriem uzskatām tos Baltijas valstu sadarbības virzienus, kas sekmē mūsu valstu integrāciju starptautiskajās struktūrās un ir Latvijas Eiropas integrācijas procesa sastāvdaļa.

Lai veidotu vienotu ekonomisko telpu, Baltijas valstu valdības ir noslēgušas Brīvās tirdzniecības līgumu (BTL), vienošanos par ārpustarifu barjeru atcelšanu tirdzniecībā; 1998. gada 10. jūlijā parakstīts līgums par vienotu tranzīta procedūru. Tiek gatavoti līgumi par brīvu pakalpojumu kustību un brīvu darbaspēka kustību. Latvijas, Igaunijas un Lietuvas premjerministri ir izteikuši atbalstu kopējā enerģētikas tirgus veidošanai, kas saskan ar Baltijas jūras reģiona centieniem šajā virzienā. Baltijas valstu trīspusējā sadarbība, īpaši ekonomiskajā un iekšējās drošības jomās, ir devusi ieguldījumu arī Baltijas jūras reģiona attīstībā kopumā.

Būtiska nozīme vienotas Baltijas valstu telpas veidošanā ir kopīgas robežkontroles organizēšanai uz Latvijas - Lietuvas un Latvijas - Igaunijas robežām. Pašlaik darbojas trīs kopīgas robežkontroles punkti: Grenctāle - Saločiai (Latvijas - Lietuvas robeža), Ainaži - Ikla un Veclaicene - Murati (Latvijas - Igaunijas robeža). Atvieglotas personu iespējas brīvi pārvietoties pāri valstu robežām tuvina Baltijas valstis Eiropas standartiem vienotas vīzu telpas principu ievērošanā.

Baltijas valstu sadarbība ES III pilāra jautājumos (iekšlietas un tieslietas) kļūst arvien aktuālāka, un ES integrācijas kontekstā tās nozīme turpina pieaugt. Viens no svarīgākajiem kopīgajiem projektiem, kura mērķis ir sekmēt nelegālās imigrācijas novēršanu un noziedzības apkarošanu, ir Baltijas valstu valdību datu pārraides tīkla izveide, kas nodrošinās vienotu informācijas infrastruktūru Baltijas valstīs.

Sadarbība aizsardzības jomā veiksmīgi attīstās, īstenojot Baltijas bataljona (BALTBAT), Baltijas aizsardzības koledžas (BALTDEFCOL), Baltijas gaisa telpas novērošanas sistēmas (BALTNET) un Baltijas jūras eskadras (BALTRON) projektus. Ļoti svarīga ir rietumvalstu iesaistīšanās šo projektu realizācijā. Viens no Baltijas valstu turpmākās sadarbības pamatvirzieniem ir Baltijas valstu aizsardzības vienību un sistēmu savietojamības sasniegšana un pietuvināšana NATO standartiem.

Baltijas valstu sadarbība ir politiski svarīga arī tāpēc, ka šobrīd tas ir vienīgais sadarbības veids, kurā Baltijas valstis pašas nosaka dienas kārtību atbilstoši savām prioritātēm. Īstenojot šo sadarbību, aizvadītajā gadā ir notikušas daudzas tikšanās.

Tā 1998. gada 30. janvārī Pērnāvā notika Latvijas ārlietu ministra Valda Birkava divpusēja tikšanās ar Igaunijas ārlietu ministru Tomasu Hendriku Ilvesu. Tika pārrunāti ES, drošības jautājumi, attiecības ar Krieviju, divpusējie un Baltijas trīspusējie jautājumi.

1998. gada 12. maijā Rīgā norisinājās trīspusēja Baltijas valstu prezidentu tikšanās. Sarunu tēmas ietvēra reģionālo sadarbību, Eiropas integrācijas problemātiku, drošības jautājumus, attiecības ar kaimiņvalstīm.

1998. gada 10. jūlijā Siguldā Baltijas Ministru padomes (BMP) ietvaros notika Baltijas valstu premjerministru Guntara Krasta, Marta Sīmana, Gedimina Vagnora trīspusējā tikšanās.

Tās laikā tika apspriesti Baltijas valstu sadarbības jautājumi.

1998. gada 15. jūlijā Nidā (Lietuva) trīs Baltijas valstu ārlietu ministru un Vācijas ārlietu ministra Klaus Kinkelā tikšanās laikā tika apspriesti Eiropas integrācijas jautājumi, NATO paplašināšanos un reģionālās sadarbības jautājumi.

1998. gada 18. novembrī Rīgā pēc uzaicinājuma piedalīties Latvijas valsts svētkos bija ieradusies Baltijas valstu prezidenti. Notika trīspusēja Baltijas valstu prezidentu tikšanās.

1998. gada 30. novembrī Rīgā notika konsultatīva tikšanās Baltijas valstu Ārlietu ministriju valsts sekretāru līmenī. Tajā piedalījās Latvijas Republikas ārlietu ministrijas Valsts sekretārs Māris Riekstiņš, Igaunijas ārlietu ministrijas kanclers Indreks Tarands, Lietuvas ārlietu ministra vietnieks Rokas Bernotas. Sarunu tēmas: ES un NATO paplašināšanās, sadarbība reģionā, attiecības ar Krieviju.

Sadarbība ar ASV

Kopš valstiskās neatkarības atjaunošanas sadarbība ar ASV ir bijusi būtiska Latvijas ārpolitikas sastāvdaļa.

1998. gada 16. janvārī Latvijas Valsts prezidenta vizītes laikā ASV tika parakstīta ASV - Baltijas harta, kas ir ne tikai kopēju vērtību, kopīga drošas un nedalītas Eiropas nākotnes redzējuma apliecinājums, bet arī pamatdokuments Baltijas valstu un ASV attiecībās, kas definē turpmākās sadarbības attiecību veidošanas principus un to īstenošanu.

Praktiski īstenojot Hartā ietvertos uzdevumus, Rīgā no 6. līdz 7. maijam norisinājās ASV - Latvijas divpusējās darba grupas drošības un aizsardzības jautājumos tikšanās, savukārt Vašingtonā 26. maijā notika pirmās ekonomiskās darba grupas konsultācijas.

Saskaņā ar Hartu 1998. gadā tika izveidota Partnerības komisija, kas ir augstākais četrpusējās sadarbības konsultatīvais orgāns. Pirmā Partnerības komisijas sēde, kurā piedalījās ASV Valsts departamenta Valsts sekretāres vietnieks Stroubs Talbots un triju Baltijas valstu ārlietu ministri notika Rīgā 8. jūlijā. Sēdes laikā tika izskatīta un izvērtēta Hartas uzdevumu izpilde, kā arī iezīmēti nākotnes sadarbības virzieni. Tika pieņemts kopīgs komunikē, kā arī parakstīts četrpusējs saprašanās memorands par sadarbību lauksaimniecības jomā.

Harta paredz ikgadējas ASV - Baltijas Partnerības komisijas sesijas, kurās tiek apkopots un analizēts kopīgais darbs atsevišķās jomās. Darba grupa aizsardzības un militārajos jautājumos veicina sadarbību aizsardzības jomā, palīdz attīstīt Latvijas aizsardzības spēkus, tuvinot tās NATO prasībām. Ekonomiskās darba grupas uzdevums ir sekmēt ASV investīciju piesaisti, savstarpējo tirdzniecību, ASV palīdzību Latvijas ekonomiskajai attīstībai. Tā kā privātā sektora iesaistīšanās ir viens no galvenajiem aspektiem divpusējo ekonomisko attiecību veidošanā, īpaša loma Partnerības komisijas pilnvērtīgas un efektīvas darbības nodrošināšanā ir uzņēmēju līdzdalībai komisijas sēdēs, rekomendācijām par praktiskajiem soļiem biznesa sadarbības atvieglošanai.

Ļoti augstu vērtējama Baltijas - ASV Partnerības fonda izveide. Fonda darbība paredzēta vismaz tuvāko 10 gadu laikā, un tā būs orientēta uz nevalstisko organizāciju, vides aizsardzības, sabiedrības integrācijas un mazā un vidējā biznesa attīstību. Fonda pamatkapitāls ir 15 milj. USD, no kuriem 7,5 milj. USD no US AID (ASV palīdzības) un 7,5 milj. USD no Sorosa fonda. Sākotnējais finansējums ir paredzēts 10 gadiem, tomēr fonds ar laiku varētu

piesaistīt finansējumu arī no citiem avotiem ar mērķi ilgstoši atbalstīt nevalstiskās organizācijas Baltijas valstīs.

Baltijas valstu un ASV sadarbību Hartas garā raksturo ASV iniciatīva, kas vērsta uz reģionālās sadarbības aktivizēšanu Ziemeļeiropas reģionā (NEI - Northern European Initiative). NEI ir uzskatāma par labu pamatu ASV iesaistes Eiropas Ziemeļu reģionu attīstībā īstenošanai, un tās realizācija notiks ar jau esošo projektu palīdzību, kā arī veicinot NEI sasaisti ar Ziemeļu dimensiju. Latvija ir ieinteresēta pilnveidot reģionālo sadarbību un uzskata ASV izrādīto iniciatīvu par vienu no šīs sadarbības stabilizējošiem elementiem, kas vērtējama kā apliecinājums ASV apņēmībai realizēt Hartā ietvertu principu par kopīgu sadarbību jaunas, ekonomiski un politiski integrētas Eiropas veidošanā.

Latvijas un ASV Konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem parakstīšanai Valsts prezidenta vizītes laikā 15. janvārī, kā arī Līguma par Latvijas un ASV muitas administrāciju savstarpējo palīdzību parakstīšanai 1998. gada aprīlī ir svarīga loma savstarpējās ekonomiskās aktivitātes paaugstināšanai.

Latvijas - Krievijas attiecības

Ārlietu ministrija vienmēr pievērsusi lielu uzmanību attiecībām ar tās kaimiņvalstīm, tai skaitā ar Krieviju. 1998. gadā Latvijas Republikas un Krievijas Federācijas attiecībām tika pievērsta īpaša uzmanība, ņemot vērā Krievijas vienpusējo rīcību attiecību "iesaldēšanā" un ekonomisko sadarbību ierobežojošo pasākumu vienpusējā ieviešanā. Krievijas sarežģītā iekšpolitiskā situācija, biežās valdības maiņas, kā arī augusta finanšu krīze, atstāja ietekmi uz starpvalstu attiecībām. Abu valstu sadarbība 1998. gadā tika attīstīta vairākos nozīmīgos virzienos, ņemot vērā sadarbības potenciālu un kopējos starptautiskos procesus reģionā un Eiropā.

Saskaņā ar 1994. gadā starp abām valstīm noslēgto vienošanos 1998. gada 31. augustā savu darbību beidza Skrundas radiolokācijas stacija (RLS), kas bija pēdējais KF militārais objekts Latvijas Republikā. Vienlaicīgi tika uzsākta arī Skrundas RLS demontāža, kas ir jāpabeidz līdz 2001. gada 1. februārim. Skrundas RLS darbības pārtraukšana un attiecīgās vienošanās izpilde ir spilgta liecība tam, ka abas valstis spēj konstruktīvi un efektīvi risināt sarežģītus jautājumus.

Nozīmīgu vietu abu valstu attiecībās ieņēma reģionālā dimensija. Latvija ir vienmēr uzskatījusi par svarīgu Krievijas dziļāku iesaisti Baltijas jūras reģiona norisēs, kas nenoliedzami nostiprina drošību un stabilitāti reģionā. Tādēļ Ārlietu ministrija aktīvi turpināja sadarbību ar Krieviju Baltijas Jūras Valstu Padomes (BJVP) ietvaros, tādējādi nostiprinot reģionālos sadarbības mehānismus un procesus, kas varēs nodrošināt dinamisku Baltijas jūras valstu mijiedarbību un sadarbību visās nozīmīgākajās jomās. 1998. gada janvārī Rīgā notikušajā BJVP valstu valdību vadītāju sanāksmes laikā Krievijas Federācijas valdības vadītājs Viktors Černomirdins tikās ar Valsts prezidentu Gunti Ulmani un apsprieda nozīmīgākos divpusējās sadarbības jautājumus.

Aktīvi noritēja darbs attīstot pārrobežu sadarbību ar Krieviju. Izveidotā Latvijas Republikas, Igaunijas Republikas un Krievijas Federācijas pierobežas rajonu Sadarbības padome turpināja savas aktivitātes sadarbības attīstīšanā, nostiprinot Eiropas reģiona

pamatprincipus kā savas darbības bāzi. Sadarbības padomes ietvaros tika izstrādāti vairāki kopēji projekti transporta, ekonomikas un vides aizsardzības jomās.

Latvijas valdība izvērtēja perspektīvākās sadarbības formas ar Krievijas reģioniem un veicināja jau aizsākto kontaktu attīstību, īpašu uzmanību veltot Krievijas pierobežas reģioniem - Pleskavas, Novgorodas un Ļeņingradas apgabaliem. Tāpat 1998.gada februārī Latvijā viesojās Jakutijas - Sahas Republikas premjerministrs.

Ārlietu ministrija pievērsa lielu uzmanību pilnvērtīga dialoga uzturēšanai starp abām kaimiņvalstīm, jaunu starpvaldību līgumu izstrādāšanai un jau saskaņoto līgumu parakstīšanai, īpaši akcentējot nepieciešamību aktivizēt Latvijas - Krievijas Starpvaldību komisijas darbu, kas nenoliedzami veicinās savstarpēju uzticēšanos, kā arī nostiprinās jau esošās un attīstīs jaunas perspektīvākas sadarbības formas.

Darbība starptautiskajās organizācijās

Latvija aktīvi piedalījies ANO, EDSO, Eiropas Padomē u.c. starptautiskās organizācijās.

Šeit par būtiskāko Latvijas panākumu jāatzīmē kandidēšana un ievēlēšana 1998. gada maijā ANO Cilvēktiesību komisijā. Latvija tika ievēlēta ar 32 balsīm, vajadzīgo vairākumu (28 balsis) sasniedzot jau 1. balsošanas kārtā.

Tika organizēta virkne pasākumu, lai atzīmētu ANO Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas pieņemšanas gadadienu.

1998. gada 1. jūnijā Latvijā stājās spēkā Eiropas Konvencija par spīdzināšanas novēršanu. Tādējādi Latvijas iedzīvotājiem tiek nodrošināta vēl viena garantija cilvēktiesību ievērošanai.

Latvija ir aktīvi sadarbojusies ar specializētajām ANO aģentūrām un organizācijām. 1998. gada 28. - 30. jūnijā notika UNESCO ģenerāļsekretāra Federika Majora vizīte Latvijā. Tās laikā tika parakstīts Latvijas valdības un UNESCO sadarbības memorands, kurš apliecina UNESCO atbalstu dažādām Latvijas aktivitātēm izglītības, zinātnes, kultūras mantojuma aizsardzības un informātikas jomā. 1998. gadā Rīgas vēsturiskais centrs tika iekļauts Pasaules kultūras mantojuma sarakstā.

ANO Ģenerālās Asamblejas Speciālajā sesijā 1998. gada jūnijā, kas bija veltīta narkotiku problēmu risināšanai, ar runu uzstājās Latvijas Republikas Ministru prezidents Guntars Krasts.

Latvijas delegācija aktīvi piedalījās Starptautiskās Krimināltiesas izveidošanas procesā. Ārlietu ministrs Valdis Birkavs tika ievēlēts par Diplomātiskās Konferences tās dibināšanai viceprezidentu.

Svarīga loma Baltijas un Ziemeļeiropas valstu sadarbībā ir Baltijas Jūras Valstu Padomei (BJVP). Katru gadu regulāri notiek šīs organizācijas darba grupu sanāksmes (vidēji 1 reizi mēnesī), kā arī BJVP Vecāko amatpersonu komitejas sanāksmes. Galvenie BJVP risināmie jautājumi ir Ziemeļu dimensija un Eiropas Savienības paplašināšanās. Reizi gadā vasaras sākumā notiek arī BJVP ministru sesijas, 1998. gada 22.-23. jūnijā Nīborgā (Dānija) notika 7. ministru sesija. 1998. gada 20. oktobrī tika atklāts BJVP Sekretariāts Stokholmā.

1998. gada 22.-23. janvārī Rīgā notika Baltijas jūras valstu valdību vadītāju otrā tikšanās (pirmā notika 1996. gada 3.- 4. maijā Visbijā), kuras darbā piedalījās arī Vācijas kanclers Helmut Kols un Krievijas premjerministrs Viktors Černomirdins.

Iestāšanās Pasaules tirdzniecības organizācijā (PTO)

Viens no būtiskākajiem 1998. gada panākumiem ir Latvijas uzņemšana Pasaules tirdzniecības organizācijā (PTO). Oktobrī PTO Vispārējā padome pieņēma lēmumu par Latvijas uzņemšanu šajā organizācijā, ar ko faktiski tika pabeigts iestāšanās process un piecus gadus ilgušās divpusējās un daudzpusējās sarunas. 1998.gada 17. decembrī Latvijas Iestāšanās protokolu PTO un Protokolu par Latvijas pievienošanos Marakešas deklarācijai par PTO izveidošanu akceptēja Saeima

Dalība PTO nozīmē Latvijas starptautisku atzīšanu kā līdzvērtīgu, uzticamu un stabilu tirdzniecības partneri, kas realizē konstantu un liberālu tirdzniecības politiku. Vienlaicīgi dalība PTO uzliek virkni pienākumu, kā piemēram, aizsargāt vietējos ražotājus ar tarifiem (jeb ievadmitu), kas nepārsniedz noteiktu līmeni, t.s. saistīto tarifu līmeni PTO ietvaros, ierobežot valsts atbalstu ražošanai, un, galvenais, nodrošināt godīgas konkurences apstākļus vietējiem un ārvalstu ražotājiem. Dalība PTO nozīmē saistības ne tikai pienākumu veidā, bet arī Latvijas tiesības un tai dotās iespējas realizēt savas intereses starptautiska foruma ietvaros, gan regulējot starpvalstu divpusējās ekonomiskās attiecības, gan piedaloties globālos attīstības koordinācijas un tirdzniecības politiku tālākas liberalizācijas procesos.

PTO ir mehānisms, kas paredz vienotu un kopīgu tās aptverto jautājumu sfēras analīzi īpaši izveidotu PTO līgumus administrējošo komiteju, specializēto darba grupu un *ad hoc*² tipa sanāksmju ietvaros. Šī PTO iekšējā pilnveidošanās un attīstība norisinās darba jeb ekspertu līmenī, savukārt augstākā līmeņa politiķi lēmumus pieņem Ministru Konferences sanāksmju laikā. Kopš 1995. gada, kad tika izveidota PTO, ir notikušas divas Ministru Konferences (1996. gadā - Singapūrā, un 1998. gadā - Ženēvā), kurās novērotāja statusā ir piedalījusies Latvijas delegācija. Trešā Ministru Konference, kurā Latvija piedalīsies pilntiesīgas dalībvalsts statusā, tiek plānota jau 1999. gada decembra sākumā San Diego, (ASV). Ministru Konference tiek saistīta arī ar jaunā tirdzniecības sarunu raunda sākumu, kas, kā rāda līdzšinējā pieredze, ir ilgstošs un komplikēts process. Jaunā sarunu raunda darba kārtībā plānots iekļaut tādus aktuālus jautājumus, kā tirdzniecības ar lauksaimniecības precēm liberalizācija, pakalpojumu tirdzniecības, tai skaitā audio -vizuālo pakalpojumu, liberalizācija, ar tirdzniecību saistīto intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība. Jau šobrīd ir uzsākušās aktīvas diskusijas, pozīciju un mandātu izstrāde PTO dalībvalstīs, kurām paralēli, neapšaubāmi, tiek īstenotas dalībvalstu konsultācijas un tiek formēti vienotas pozīcijas bloki. Šis ir process, kurā aktīvi piedalās arī Latvijas Republikas Ārlietu ministrija. Kā viens no reālākajiem soļiem Latvijas dalības PTO nodrošināšanai jāmin Ārlietu ministrijas izstrādātie un Ministru kabinetā pieņemtie noteikumi "Par kārtību, kādā tiek īstenota Latvijas dalība Pasaules tirdzniecības organizācijā."

Atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Ārlietu ministrijas vadībā ir izveidota Latvijas dalības PTO Konsultatīvā Padome, kurā ir pārstāvētas nozaru ministrijas. Padomes

² **ad hoc* – uz laiku viena jautājuma risināšanai

apstiprināto nostāju PTO sanāksmēs pauž Latvijas pārstāvis.

Latvijas valsts robežas demarkācija un iekārtošana

1998. gada 25. martā tika parakstīta "Latvijas Republikas valdības, Baltkrievijas Republikas valdības un Lietuvas Republikas valdības vienošanās par valstu robežu krustpunkta noteikšanas kārtību". Vienlaicīgi tika pabeigta Latvijas valsts sauszemes robežas demarkācija ar Igaunijas Republiku, kā arī Latvijas Republikas valsts sauszemes robežas demarkācija ar Lietuvu Latvijas piekritības posmos, un iesākta valsts sauszemes robežas demarkācija ar Baltkrievijas Republiku.

Aizvadītajā gadā tika sagatavots un kopā ar VAS "Valsts robežbūve" Latvijas Republikas vārdā parakstīts Ģenerālpasūtījuma līgums ar Vācijas firmu "Siemens Nixdorf Business Services GmbH&Co.OHG".

1998.gadā turpinājās Latvijas un Lietuvas sarunas par abu valstu jūras robežas noteikšanu, un delegācijas vienojās jautājumus par robežas noteikšanu un ekonomisko sadarbību risināt atsevišķi. Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada Jūras tiesību konvencijā ietvertajiem principiem, tika sagatavots Līguma par jūras robežas noteikšanu projekts. Šajā projektā puses iekļāva arī t.s. "resursu vienotības principu", kas ir pamats, lai izstrādātu turpmākas vienošanās par ekonomisko sadarbību. Vienlaicīgi delegāciju eksperti precizēja robežas noteikšanā izmantojamās tehniskās metodes un nepieciešamo punktu koordinātes.

Līgumtiesiskās bāzes veidošana

Tālāk attīstot savu līgumisko bāzi starptautiskajai sadarbībai, Latvija 1998. gadā noslēdza 44 divpusējos līgumus, tai skaitā 6 līgumus par savstarpēju atteikšanos no vīzām. Ar Baltkrievijas Republiku, Ēģiptes Arābu Republiku, Grieķijas Republiku un Slovākijas Republiku tika parakstīti līgumi par savstarpēju ieguldījumu veicināšanu un aizsardzību. Līgumi par nodokļu dubultās aplikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu tika parakstīti ar ASV, Ķīnas Tautas Republiku, Uzbekistānas Republiku un Vācijas Federatīvo Republiku. Cīņas pret starptautisko noziedzību ietvaros ir parakstīts līgums ar Izraēlas Valsti par sadarbību narkotisko vielu, psihotropo vielu un prekursoru nelegālas apgrozības un izmantošanas, terorisma un citu smagu noziegumu apkarošanā. Tāpat tika sagatavoti un parakstīti līgumi ar vairākām valstīm par starptautiskajiem pārvadājumiem ar autotransportu, par gaisa satiksmi un sadarbību dzelzceļa jomā.

1998. gadā Latvija pievienojās 17 daudzpusējiem līgumiem, no kuriem nozīmīgākie ir 1991. gada Konvencija par plastikas sprāgtstvielu marķēšanu, lai veicinātu to atklāšanu, 1990. gada Konvencija par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju, 1973.gada Kioto Konvencija par muitas procedūru vienkāršošanu un harmonizēšanu, kā arī 1961.gada Romas Konvencija par izpildītāju, fonogrammu producentu un raidorganizāciju tiesību aizsardzību.

APMEKLĒTĀJU APKALPOŠANAS KVALITĀTES UZLABOŠANA

Ārlietu ministrijā regulāras apmeklētāju pieņemšanas notiek Konsulārajā departamentā Rīgā, Ģenerālkonsulātā Sankt - Pēterburgā, konsulātos Pleskavā un Vitebskā, kā arī visu vēstniecību konsulārajās nodaļās.

Lielākajā daļā Latvijas diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību apmeklētāju pieņemšanas stundas ir katru darba dienu, vismaz vienu dienu nedēļā apmeklētāju pieņemamās stundas ir pēcpusdienā (gan pārstāvniecībās, gan Konsulārajā departamentā).

Lai labāk nodrošinātu iespēju izmantot Ārlietu dienesta piedāvātos pakalpojumus, īpašos gadījumos apmeklētāji tiek pieņemti arī ārpus apmeklētāju pieņemšanas stundām.

Ārlietu ministrijas Konsulārais dienests vienmēr ir gatavs sniegt palīdzību Latvijas pilsoņiem un patstāvīgajiem iedzīvotājiem ekstremālās situācijās – piemēram, ārvalstu ceļojuma laikā mūsu valsts pilsonis vai iedzīvotājs tiek apzags, nonāk slimnīcā, vai tiek aizturēts. Lai šo palīdzību nodrošinātu, Konsulārā departamenta dežurējošā amatpersona ir sazvanāma visu diennaktī.

Gadījumos, ja apmeklētājam nepieciešama paātrināta dokumentu apstrāde, ir noteikts, ka iespējams izsniegt gan Latvijas ieeļošanas vīzas, gan veikt dokumentu īstuma apliecināšanu 24 stundu laikā, papildus valsts nodevai samaksājot par konsulārā pakalpojuma veikšanu.

PERSONĀLA IZGLĪTOŠANA UN KVALIFIKĀCIJAS PAAUGSTINĀŠANA

Pēc Latvijas Republikas ārlietu dienesta atjaunošanas diplomātu apmācības organizēšana lielākoties bija saistīta ar ārvalstu institūciju piedāvāto mācību iespēju apzināšanu un koordinēšanu. Piecu gadu laikā tika radīts pamats kvalitatīvām izmaiņām - tādai kvalifikācijas celšanas sistēmas izveidošanai, kas, nodrošinot katram karjeras posmam atbilstošu ministrijas darbinieku apmācību, ievērotu principu par nepārtrauktu mācīšanos visā karjeras laikā.

Izvirzīto uzdevumu var īstenot tikai ar sistemātisku un mērķtiecīgu darbu. Pirmais praktiskais solis bija Ārlietu ministrijas Mācību centra (MC) izveidošana 1998. gada martā, iekļaujot to Personāla nodaļas (kopš augusta - departaments) sastāvā. Jūlijā tika sasaukta pirmā ĀM Mācību padomes (MP) sēde, kas apstiprināja MC pamatuzdevumus:

izstrādāt un pakāpeniski ieviest ārlietu dienesta darbinieku kvalifikācijas paaugstināšanas apmācības sistēmu;

veicināt Latvijas speciālistu un pasniedzēju iekļaušanu apmācības procesā, iespējami plaši izmantot Latvijas diplomātu pieredzi un zināšanas;

pedalīties personāla atlases, apmācības un karjeras attīstības sistēmas izveidošanā;

sadarboties ar Latvijas un starptautiskajām institūcijām, izstrādājot un realizējot mācību programmas.

1998. gada septembrī MC notika pirmais *Ievadkurss jauniešiem diplomātiem*, ko nodrošināja ne vien ilggadējs diplomātu apmācības vadītājs Oksfordas Universitātē, sers Dž. Džonsons, bet arī Latvijas Universitātes profesori I. Šteinbuka, A. Stranga un vairāki ārlietu ministrijas darbinieki, kuru lekcijas īpaši palīdzēja jauniešiem diplomātiem izprast valsts ārlietu dienesta uzdevumus un uzbūvi, kā arī viņu vietu tajā.

Mērķauditorijas

Ārlietu ministrijas Mācību centra mērķis ir sniegt ārlietu dienesta darbiniekiem zināšanas un prasmes, kas viņiem palīdzētu sekmīgāk veikt amata pienākumus, strādājot ministrijas centrālajā aparātā vai arī Latvijas diplomātiskajās pārstāvniecībās ārvalstīs. Mācību programmas ir paredzētas:

Ārlietu ministrijas jauniešiem darbiniekiem, kam jābūt informētiem par ĀM struktūru, uzdevumiem, informācijas aprites shēmu, personāla vadību u.tml.;

diplomātiem, kuri gatavojas dienestam ārvalstīs;

diplomātu ģimenes locekļiem, kuri dosies uz dzīvi ārvalstīs;

Ārlietu ministrijas un pārstāvniecību darbiniekiem, kuriem nepieciešama specializēta apmācība (ekonomiskajos, likumdošanas, konsulārajos, protokola, lietvedības, tehniskajos u.c. jautājumos).

Sadarbības partneri

Mācību centrs sadarbojas ar:

Latvijas valsts pārvaldes un mācību institūcijām;

Latvijas pārstāvniecībām ārvalstīs, Ārlietu ministrijas struktūrvienībām, kuru funkcijās ietilpst arī kādas specifiskas apmācības koordinēšana (piemēram, ES jautājumi un sarunu vešanas prasme);

ārvalstu augstskolām, diplomātijas mācību centriem, sabiedriskajām organizācijām un ārvalstu vēstniecībām Latvijā.

Ārlietu ministrija līdz šim ir balstījusies uz starptautisko diplomātisko akadēmiju un fondu sniegtajām iespējām, stažēšanos ārvalstu institūcijās, kā arī uz projektiem Latvijas ierēdņu kandidātu apmācībai. Atzīstot šo sadarbību par ļoti auglīgu un turpināmu, apmācības procesā Ārlietu ministrija centīsies palielināt to Latvijas institūciju īpatsvaru, kas ir ne vien ieinteresētas valsts ārlietu dienesta attīstīšanā, bet arī spēj piedāvāt kvalitatīvas mācību programmas vai atsevišķus kursus.

Apzinoties ekonomiskā darba nozīmību vēstniecībās, kā arī Ārlietu ministrijas divpusējo un daudzpusējo attiecību nodaļās, un lai palīdzētu ekonomisko jautājumu risināšanā iesaistītajiem diplomātiem padziļināt zināšanas minētajā jomā 1998. gada 19. novembrī tika uzsākts Ekonomikas un vadības kursa tālmācības bloks, kuru ir paredzēts noslēgt 1999. gada jūnijā ar 2 nedēļu klātienē bloku.

1998. gada aktivitātes

9. marts	- izveidots Ārlietu ministrijas Mācību centrs
14. - 20. aprīlis	- lietvedības seminārs jaunākajām referentēm/sekretārēm (16 st.)
1. - 7. maijs	- seminārs atbildīgajiem par lietvedību struktūrvienībās (12 st.)
2. jūlijs	- Ministru Padome apstiprina Mācību centra attīstības koncepciju
11. augusts	- izveidots Personāla departaments, kura sastāvā iekļauts Mācību centrs
14. - 25. septembris	- ievadkurss jaunajiem diplomātiem (30 st.)
19. novembris	- uzsākts Ekonomikas un vadības kursa tālmācības bloks

IEKŠĒJAIS AUDITS

Inspektorāts Latvijas Ārlietu ministrijā tika izveidots 1997. gada beigās. Tajā darbojas viens diplomāts - ģenerālinspektors. Viņa uzdevums ir, analizējot Ārlietu ministrijas un Latvijas diplomātisko pārstāvniecību ārvalstīs darbu, izstrādāt rekomendācijas Valsts sekretāram ārlietu dienesta darbības racionalizācijai un efektivitātes paaugstināšanai.

1998. gada laikā tika pabeigta inspekciju metodoloģisko materiālu izstrāde. Tika apkopota citu valstu ārlietu ministriju inspektorātu darba pieredze un izvēlēts vispiemērotākais Latvijas Ārlietu ministrijai.

Gada laikā tika veiktas inspekcijas Latvijas vēstniecībās ASV, Baltkrievijā, Beļģijā, Dānijā, Itālijā, Izraēlā, Kanādā, Krievijā, Vācijā, pastāvīgajā pārstāvniecībā ANO, konsulātā Vitebskā. Inspekciju laikā tika izteikti vairāki desmiti priekšlikumu diplomātisko pārstāvniecību darbības optimizēšanai, sadarbības uzlabošanai ar Ārlietu ministriju, kā arī priekšlikumi Ārlietu ministrijai diplomātiskā dienesta efektivitātes palielināšanai.

DARBA PLĀNI

Latvijas Ārlietu ministrijas darbību 1999. gadam nosaka Deklarācija par Ministru kabineta iecerēto darbu, kā arī Saeimas apstiprinātie "Latvijas ārpolitikas virzieni līdz 2005. gadam".

Šajos dokumentos paredzētie uzdevumi ir konkretizēti Ārlietu ministrijas rīcības programmā un vēstniecību darba plānos.

Ārlietu ministrija turpinās aizsākto ārpolitisko kursu, par prioritātēm nosakot integrāciju Eiropas Savienībā, NATO, reģionālo sadarbību un labu attiecību ar Krieviju veidošanu. Šie pamatvirzieni būs pamats arī divpusējo attiecību veidošanai un attīstīšanai ar pasaules valstīm, balstoties uz starptautisko tiesību principiem un normām, Latvijas valstisko pēctecību un savstarpējo izdevīgumu.

1999. gadā Latvija varētu iekļauties Eiropas Savienības iestāšanās sarunu aktīvajā posmā. Ārlietu ministrijā ir nodibināta Sarunu sagatavošanas grupa, kuras uzdevums ir izstrādāt tādu mandātu Latvijas delegācijai, kas nodrošinātu adekvātu un konkrētu Latvijas nacionālo interešu aizsardzību, kā arī sagatavot priekšlikumus sarunu vešanas vadības struktūras un sarunu delegācijas izveidošanai. Sarunu mandātam jābūt iesniegtam Ministru kabinetā apstiprināšanai mēneša laikā kopš Latvija saņems ielūgumu uz iestāšanās sarunām.

NATO integrācijas jautājumos Ārlietu ministrija kopīgi ar Aizsardzības ministriju turpinās individuālā dialoga sesijas ar NATO. Balstoties uz izstrādāto un apstiprināto Latvijas integrācijas NATO plānu, Latvijai aktīvi jāgatavojas dalībai aliansē.

Ārlietu ministrija turpinās aktīvi pārstāvēt Latvijas intereses arī starptautiskajās organizācijās - ANO, EDSO, Eiropas Padomē, Starptautiskajā parlamentu apvienībā u.c. Lai intensificētu sadarbību ar ANO specializētajām aģentūrām un organizācijām, Latvijā jau 1999. gadā tiks izveidots t.s. ANO Nams, kurā atradīsies visas Latvijā pārstāvētās ANO struktūras.

1999. gadā paredzēts pievienoties vairākiem starptautiskiem daudzpusējiem līgumiem - ratificēt Vispārējo līgumu par kodolizmēģinājumu aizliegšanu, izvērtēt Hāgas starptautiskās privāttiesību konferences konvencijas ratifikācijas iespēju.

Vienlaicīgi Latvija turpinās padziļinātu Krievijā notiekošo finansiāli ekonomisko procesu analīzi, lai divpusējās ekonomiski tirdznieciskās attiecības veidotu uz savstarpējā izdevīguma pamata.

RESURSI (1998. GADA BUDŽETS PA PROGRAMMĀM, PERSONĀLS)

Ārlietu ministrija	Ls 12 264 257
Štata vietu skaits	380
t.sk.	
Apakšprogramma "Centrālais aparāts	Ls 1 538 882
Štata vietu skaits	215
Apakšprogramma "Dotācija ANO Attīstības	
programmas pārstāvniecībai	Ls 86 924
Apakšprogramma "Diplomātiskās misijas ārzemēs"	Ls 8 783 476
štata vietu skaits	165
Apakšprogramma "Latvijas pilnvarotā pārstāvja	
darbība Skrundas RLS"	Ls 36 000
Apakšprogramma "Konsulārais nodrošinājums"	Ls 73 975
Programma "Iemaksas starptautiskajās organizācijās"	Ls 1 745 000

INFORMĀCIJA PAR VALSTS BUDŽETA LĪDZEKĻU IZLIETOJUMU

Aktīvi un pasīvi (kopsavilkuma bilance latos):

Nr. p. k.		Gada sākumā	Gada beigās
1.	Aktīvi:	11 547 188	12 520 200
1.1.	ilgtermiņa ieguldījumi	10 449 508	12 039 472
1.2.	apgrozāmie līdzekļi	1 097 680	480 728
2.	Pasīvi:	11 547 188	12 520 200
2.1.	pašu kapitāls	11 284 881	12 260 625
2.2.	kreditori	262 307	259 575

Valsts pamatbudžeta līdzekļu izlietojums (latos):

Nr. p. k.		1997. gadā	1998. gadā	
		(faktiskā izpilde)	apstiprināts likumā	faktiskā izpilde
1.	Ieņēmumi (kopā)	10 103 089	11 615 492	11 571 380
1.1.	dotācijas no vispārējiem ieņēmumiem	8 321 273	9 805 992	9 805 992
1.2.	maksas pakalpojumi un citi ieņēmumi	1 781 816	1 809 500	1 765 388
2.	Izdevumi (kopā):	9 622 209	12 264 257	11 966 512
2.1.	uzturēšanas izdevumi (kopā)	9 090 599	10 649 511	10 307 875
2.1.1.	atalgojumi ³	3 053 848	3 601 927	3 579 973
2.1.2.	komandējumi	485 516	552 031	427 592
2.1.3.	subsīdijas un dotācijas	3 297 585	3 576 924	3 576 924
2.2.	Izdevumi kapitālieguldījumiem (kopā):	531 610	1 614 746	1 658 637
2.2.1.	inventāra iegāde	483 027	553 371	546 749
2.2.2.	kapitālais remonts		263 375	313 888
2.2.3.	investīcijas		798 000	798 000
3.	Nodarbinātība			
3.1.	faktiskais nodarbināto skaits	376		401
3.2.	vidējā darba alga	194		196

³ Šajā summā iekļauti pabalsti vēstniecībās strādājošajiem, kas kompensē dzīves dārdzību ārvalstīs

Maksas pakalpojumi un to izcenojumi:

Maksas pakalpojuma nosaukums	Izcenojumi	Faktiskie ieņēmumi 1998. gadā
Dokumentu īstuma apliecināšana	fiziskām personām - 5 Ls juridiskām personām - 5 Ls pensionāriem - 1,5 Ls * apliecinot dokumenta īstumu steidzamā kārtā vienas darba dienas laikā, samaksa tiek divkāršota	42.990 Ls
Dokumentu izprasīšana	juridisku personu uzdevumā - 10 Ls fizisku personu uzdevumā - 5 Ls pensionāriem - 1,5 Ls	
Konsulārie pakalpojumi ārvalstu ieceļošanas vīzu saņemšanai juridisko personu komandētiem darbiniekiem ārvalstu diplomātiskajās un konsulārajās pārstāvniecībās ārpus Latvijas	vienai personai – 5 Ls divām vai vairākām personām, ja ieceļošanas vīzas saņemamas vienā diplomātiskajā/konsulārajā pārstāvniecībā (no personas) - 3 Ls	3.089 Ls
Materiālās palīdzības sniegšana Latvijas pilsoņiem ekstremālās situācijās pārvedot naudas līdzekļus saskaņā ar Konsulārās instrukcijas 25. punktu	5% apmērā no summas, bet ne mazāk kā 5 Ls	1225,38 Ls
Rakstisku izziņu sagatavošana savas kompetences ietvaros	5 Ls	

Samaksa par konsulārajiem pakalpojumiem noteikta ar LR Ārlietu ministrijas 1996. gada 6. marta rīkojumu Nr. 20.

Ministrijas pakļautībā un pārraudzībā esošo budžeta iestāžu saņemto ziedojumu un dāvinājumu izlietojums:

	Lati
1. Saņemts (kopā)	
Ziedojumi no juridiskajām personām ⁴	3 759 358
2. Izlietots (kopā)	3 989 935
Finansētie pasākumi (kopā)*	
algu izmaksas	17 411
komandējumi	28 120
pamatlīdzekļu iegāde	632 931

* Apkopojums par lielākajiem un nozīmīgākajiem pasākumiem:

1) Nekustamā īpašuma kompensācijas izmaksa Bulduru prospektā	632 996
2) V. S. "Latvijas institūts" darbības nodrošināšana	25 800
3) ANO biroja mītnes telpu iegāde, remonts	151 589
4) BJV valdību sanāksmes nodrošinājums	179 539
5) KF īres maksa par Skrundas RLS	2 925 285 ⁵

⁴ Šajā pozīcijā tiek uzrādīta Ārlietu ministrijā saņemtā nauda speciālo mērķu maksājumiem

⁵ Ārlietu ministrija šos līdzekļus neapsaimnieko. Tūlīt pēc to saņemšanas no Krievijas Federācijas, tie tiek pārsūtīti Valsts budžetam

Iemaksas starptautiskajās organizācijās (latos):

Nr. p. k.	Organizācijas nosaukums	1997. gadā	1998. gadā
1.	Apvienoto Nāciju Organizācija	1 123 805	1 339 842
2.	ANO rasu diskriminācijas izskaušanas komiteja		874
3.	EDSO demokrātisko institūtu un cilvēktiesību birojs	111 925	55 209
4.	UNESCO	94 545	175 979
5.	Pasaules tirdzniecības organizācija	33 600	6 977
6.	Baltijas Jūras Valstu Padome	3642	3690
7.	Hāgas Starptautiskā privāttiesību konference	3737	1745
8.	Eiropas Padome	203 758	123 146
9.	EP Jaunatnes fonds	3636	1747
10.	Kodolizmēģinājumu aizliegšanas līguma sagatavošanas komisija		35 399
11.	EUROSAI un INTOSAI		392
12.	ANO Konvencija pret spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcisku vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos un sodīšanu	2 200	
13.	Ķīmisko ieroču aizliegšanas organizācija	26 552	
	Kopā	1 607 400	1 745 000

ĀRLIETU MINISTRIJAS STRUKTŪRA (1.01.1999)

